

heder ved ad den af Loven anviste Wei at fjerne en Bestyrelse og indsætte en ny, ere ikke svækkede ved de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Ordfører. Jeg anser det for at være et overordentlig ansvarfuldt og ikke ønskeligt Sverv for Ministeren at indsætte en Sparekassbestyrelse paa et Tidspunkt, da der formodentlig ikke er den bedste Orden i Sparekassens Forhold, at indsætte en Bestyrelse, hvis Bestemmelse kun er at virke for en kort Tid, og jeg tvivler paa, at ret Mange ville være tilbøjelige til at overtage det ganske vist ansvarfulde og ikke behagelige Sverv midlertidig at bestyre en Sparekasse under saadanne Forhold. Jeg skal gjentage en Bemærkning, jeg gjorde igaar, at Ministeren i de allerfleste Tilfælde vil savne det fornødne Personalkjendskab til at vælge de rette Mænd. Det er den ene Hovedindvending, jeg har at gøre mod det Forslag, der er fremkommet fra Udvalgets Side. Den anden er den, at jeg ikke ser rettere, end at man kan komme til at bevæge sig i en Kredts, idet det vil blive muligt, at den Myndighed, der indsætter Bestyrelsen for Sparekasser, atter indsætter den samme Bestyrelse eller en Bestyrelse, der vil følge ganske de samme Principer, uden at Ministeren har noget Middel til at fjerne en saadan Vanskelighed. Den ærede Ordfører omtalte det Forhold, at det ved Vedtægten var bestemt, at Bestyrelsen supplerede sig selv, og at det altsaa var den fjernede Bestyrelse, der skulde have at indsætte den efterfølgende Bestyrelse, og han fandt, at det Forhold var neppe ønskeligt, ja, at det saldt af sig selv, at, naar der ikke kunde indsættes nogen Bestyrelse, maatte den af Regjeringen indsætte Bestyrelse vedblive at fungere, indtil der paa anden Maade kunde vedtægtsmæssig blive tilveiebragt en ny Bestyrelse. Jeg saae egentlig ikke Sagen fra det Synspunkt; men jeg troede, at det var en ligesvem Nødvendighed, hvis det Forslag blev staaende, som Udvalget har foreslaaet, at man maatte fjerne den Bestemmelse af Vedtægterne, at Bestyrelsen supplerede sig selv, hvilket jeg ikke anser for heldigt, naar en saadan Bestemmelse har staaet i en Aarvække og virket tilfredsstillende. — Jeg troede, at det vilde blive nødvendigt at fjerne denne Bestemmelse, da jeg ikke ser rettere, end at, skal der staa i Vedtægten, at Bestyrelsen supplerer sig selv, vil man, naar et Tilfælde indtræder som det af mig omtalte, komme ind i Forhold, hvis Forstaelse ikke ligesvem giver sig af sig selv, men hvor det bliver nødvendigt i Loven at søge

Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i det Tilfælde. Og saa af denne Grund tror jeg, at en næriere Gjennemgaaelse paa dette Punkt af Udvalgets Forslag vil nødvendigjøres. Det sidste Middel, som er givet Ministeren for det Tilfælde, at det ikke lykkes ham at faae indsat en Bestyrelse, der vil holde sig Lovens Bestemmelse efterrettelig, skulde være det, at han da kunde tage Sparekassens Vedtægt tilbage og derigjennem bevære den dens Begyndelser. Dette Middel vilde jo i og for sig være ret tilstrækkeligt, naar det ikke var lefsaget af den Bestemmelse, at saa kan den paagjældende Sparekassbestyrelse anhangiggjøre Sagen ved Domstolene, og at i Mellemtiden bliver Alt ved det Tidligere, indtil endelig Dom er falden. Det er jo ikke den sædvanlige Følge af, at en Autoritet eller en privat Person vil søge at faae en Øvrighedskjendelse forandret ved Domstolene, at denne Kjendelse da bliver kraftløs, indtil endelig Dom er falden. Nei, i Reglen staa den ved Magt, indtil Domstolene have erklæret den for ugyldig. I saa Fald vilde Sagen have en anden Betydning; men jeg tror rigtignok, at nu vil der komme et Interregnum, saalange denne Proces staaar paa, — og den kan jo vare længe —, under hvilket Stillingen for Ministeren vil være meget ubehagelig og uheldig, og Stillingen for Sparekassen vil blive ligesaa. Det er min Opfattelse af denne Del af Ændringsforslaget Nr. 4, hvilken jeg ikke har villet undlade at gøre lidt tydeligere, end jeg gjorde igaar, og som jeg haaber, at Udvalget vil skjænke nogen Opmærksomhed til 3die Behandling, fordi jeg virkelig tror, at den Bestemmelse, der nu findes i Nr. 4, i alt Fald lader afskillige aabne Steder tilbage, hvor det bliver fornødent at give Bestemmelser, naar man vil med Visshed kunne sige, at man ikke vil komme til at staa ligeoverfor temmelig uløselige Vanskeligheder.

De øvrige Indvendinger, der bleve gjorte imod Lovforslaget igaar, ere blevne saa grundig og vidtløstig imødegaaede af den ærede Ordfører, at jeg paa et Par ganske enkelte Punkter nær kan forbigaa dem. Det ærede Medlem fra Sillersød (Møller) udtalte en Vebredelse imod Ministeren, fordi han ikke havde opretholdt Lovudkastets Bestemmelse i § 2 d. med Hensyn til en Fastfattelse af Forholdet imellem den Del af Sparekassemidlerne, der kan anbringes i faste Eiendomme, og den Del, der skal anbringes i let realisable Papirer, idet han vistnok med Tyde